

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 05. szám

2021. szeptember 06

Port Nap'21

Múlt hét péntekén, szeptember harmadikán rendezték meg az idei Port-Napot, a cég megalakulásának tizennegyedik évfordulója alkalmából. Az időjárás kegyes volt a rendezvény megtartásához, így már sokadik alkalommal bizonyult remek helyszínnek a Vasutasok Szakszervezetének tuzséri üdülője.

Gubik László, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatója köszöntötte munkatársait és a meghívott vendégeket. Ünnepi köszöntőjében értékelte a cég idei és elmúlt évi teljesítményeit, megköszönte a munka-

társak áldozatos munkáját, többek között azt, hogy a pandémia idején is sikerült helytállni, leküzdeni a forgalomcsökkenés okozta nehézségeket. A Port vendégeit megkérte, tolmácsolják saját kollégáik felé köszönetét a jól működő együttműködésért.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ezt követően kitüntetések átadására került sor.

Tagjaink közül Emlékplakettet és Vezérigazgatói Dicséretet kapott Gyimesi Ferenc nehézgépkészítő.

Vezérigazgatói Dicséretben részesült Éles András, darukötöző, Masztics Miklós, nehézgépkészítő és Szabó Csaba, általános karbantartó asztalos.

Kiemelkedő teljesítményt elérő munkatársak elismerésében – emléklap és ajándék utalvány – részesült a „B” műszakból Horváth József, darukötöző.

Gratulálunk a kiemelkedő munkát végző tagjainknak, és további sikeres munkát kívánunk!

Végül a jóízű ebéd következett, három üstben már reggel óta szorgos kezek gondoskodtak a portos, és a meghívott kolléganők, kollégák megvendégeléséről.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Továbbélő ikrek

„A Times Building és felhőkarcoló szomszédai rettentő képet mutatnak. Égettek, kormosak, összetörtek; tetejükön kiállnak a vasvázak és összehajolva, széjjelborzolva merednek égnek. Előttük kő- és vasváztrümelék zárja el az utat s közöttük autóröncök és emberi hullák hevernek mindenütt. Mi történt itt? ... Nem tudom semmi okát adni, de így van, ez a szörnyű valóság. Valami eszeveszett recsegő durranás ráz meg mindent, mintha a pokol kapuit csapta volna be mögöttem az alvilág szele. Repülőbomba csapott le a földhöz vágott egy rozszant felhőkarcolót. Rohanva menekülök a felém hajló lámpaoszlopok és a felhőkarcolók utánam nyúló acélkarjai elől...” – írta le álmát Biró Zoltán az Amerika – magyarok a modern csodák világában című könyvében.

Biró grafikus is volt, és lerajzolta az álmoképet, melynek középpontjában a New York Times egykori székháza állt – lebombázva. Néhány kilométerrel arrébb, de hetven év múltán megvalósult a rémálom: húsz éve, 2001. szeptember tizenegyedikén öngyilkos merénylők a Világkereskedelmi Központ (World Trade Center, WTC) iker tornyaiba vezettek egy eltérített repülőgépet. A harmadik, utasokkal tele gép az amerikai védelmi minisztérium Virginia állambeli épületébe (Pentagon) zuhant, a negyedik repülő nem messze Washingtontól az utasok visszafoglalták, de már nem menekülhettek a haláltól. A fanatizált merénylők majd' háromezer embert öltek meg, többségük a WTC iker tornyaiban pusztult el. Döbbenet és rémült csodálkozás, öntelt káröröm és mély együttérzés váltakozva jelentek meg a reagálásokban. Volt azért közös vonásuk is a véleményeknek, mert a legtöbben úgy vélték, a terrorakció miatt egészen más világ következik.

Nos, minden jel szerint tévedtek azok is, akik Amerika összeomlására fogadtak, meg azok is, akik úgy vélték, megváltozik a világ. Az Egyesült Államok a maga módján él tovább, virul, és – velünk ellentétben – változatlanul hisz önmagában. New York eltemette, meggyászolta halottait, és lassan újjáépítette, amit jónak látott, még azt is el tudom képzelni, hogy szebb, mint húsz éve volt. A Nagy Alma polgárai leverték a port a vállukról, és viszik tovább hagyományait, melyek – valószínűleg nagy szerencsénknek – alig változtak az elmúlt két évszázad alatt. Akár tetszik ez nekünk, akár nem.

A világról sem mondható el nagy változás, bár korántsem lett szebb a pusztítás óta. Mindenki viszi tovább a rögződéseit: ahol baj van, ott igyekeznek növelni azt, ahol meg nincs elég ok szomorkodni, ott rendszerint kreálnak valami nagy-nagy ostobaságot. A cél ritkán az, aminek látszik, és az is csak kerülőúton érhető el, csakúgy, mint a bajok okai. De szerencsére előbb-utóbb megtalálják mindennek az okozóit, hogy mindig legyen kire mutogatni. Végző esetben pedig még mindig ott van a jó öreg, vagy éppen rossz Amerika.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

NYARALÁS

Kovács tanár úr tengeren túli nyaralásán találkozik egy áruházban régi tanítványával, Mórlickával.

- Hát te mit csinálsz erre?
- Tudja, tanár úr, enyém ez az áruház, meg a szemben lévő is!
- Na, ne viccelj velem! Háromszor buktattalak meg matematikából, hogyan tudnál egy áruházat üzemeltetni?
- Egyszerűen – feleli nyugodtan – veszek valamit, mondjuk 40 dollárért, és eladom háromszázért.
- Na – válaszol a tanár – hát ez a húsz százalék az én hasznom...

NÁSZÚT

Friss házások mennek nászútra, betérnek egy nagyon hosszú, sötét alagútba. Amikor kiérnek, mondja a férj: Bocs, drágám, hogy nem használtam ki az alkalmat!

- Pedig éppen meg akartalak dicsérni a fürgeségédért...

Balogh Attila